

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/18/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416210012
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1416210012.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Anny Kašajovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: Q.K. W., K.. XX.XX.XXXX, I. O. T.. U. Č.. XXXX/XD, XXX XX O., zastúpený: JUDr. Zuzana Nespalová, advokát, so sídlom ul. Saratovská 6/D, 841 02 Bratislava, proti žalovanej: O.. S. W., K.. XX.XX.XXXX, I. O. XXX XX S., T.. W. Č.. XXX, adresa na doručovanie: V. Z. Č.. XX, XXX XX O., zast.: Prielcel & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom ul. Pribišova č. 8, 841 05 Bratislava, IČO: 50840878, o zaplatenie istiny 295,16 eur s príslušenstvom a o návrhu na zastavenie konania, o návrhu žalovanej na prerušenie konania, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26. februára 2018 č.k. 7C/128/2016-166 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou zamietol návrh na prerušenie konania **p o t v r d z u j e**.

V napadnutej vyhovujúcej časti rozsudok súdu prvej inštancie **m e n í** tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 195,45 EUR s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 195,45 EUR od 1.8.2016 do zaplatenia všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu žalobcu **z a m i e t a**.

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach III a VI v spojení s časťami IV a VII týkajúcich sa nároku na náhradu trov konania **z r u š u j e a v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalovanej na prerušenie konania, v časti istiny 64,13 EUR konanie zastavil, žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku, zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 231,03 EUR spolu s 5% úrokom z omeškania p.a. zo sumy 231,03 EUR od 1.8.2016 do zaplatenia a priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100% s tým, že o výške, ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 03.11.2016 domáhal zaplatenia sumy 295,16 EUR s príslušenstvom s odôvodnením, že so žalovanou boli manželmi. Ich manželstvo bolo rozvedené Okresným súdom Bratislava IV rozsudkom č.k. 13P/189/2015-59 zo dňa 2.2.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 19.3.2016. Žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. V. bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na parcele č. XXXX/XXX, XXXX/XX U. XXXX/XXX, zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. P.. Uviedol, že

počas manželstva žalovaná dlhodobu neprispievala na výdavky súvisiace s bývaním a v plnom rozsahu ich platil on. Po rozvedení manželstva zostala žalovaná bývať v jeho byte, snažil sa jej zabezpečiť náhradné ubytovanie a žiadal ju, aby po právoplatnosti rozhodnutia o rozvedení začala riadne prispievať na platby za služby súvisiace s užívaním bytu. Žalovaná na ponuky náhradného bývania nereagovala, prípadne ich odmietla a následne sa vyjadrila, že si ubytovanie zabezpečí sama prostredníctvom svojho zamestnávateľa. Dňa 01.08.2016 sa z bytu žalobcu odsťahovala, ale na náklady súvisiace s užívaním bytu počas celej doby užívania bytu po rozvedení neprispela. Mesačné náklady súvisiace s užívaním bytu vyčíslil nasledovne: zálohové platby 63,24 EUR, plyn 26 EUR, elektrina 21,55 EUR, internet a televízia 22,99 EUR, spolu v sume 133,78 EUR. Uviedol, že žalovaná užívala predmetný byt po právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva od 20.3.2016 do 31.07.2016, kedy sa z bytu odsťahovala. Počas uvedenej doby neprispievala na úhradu nákladov súvisiacich s užívaním bytu, pričom za túto dobu jej podľa názoru žalobcu vznikla povinnosť uhrádzať náklady za služby súvisiace s užívaním bytu v celkovej výške 295,61 EUR (t.j. alikvótna časť za marec/2016 vo výške $56,10/2 + 4 (133,78/2)$). Po právoplatnosti rozsudku o rozvedení ju vyzval, aby začala prispievať na bývanie, keďže s ohľadom na rozvod už medzi nimi viac neexistovala vyživovacia povinnosť. Jej odôvodnenie, že platiť nebude, pretože perie, upratuje a pod. nebral do úvahy, pretože jeden z dôvodov na podanie návrhu na rozvod manželstva žalobcom bola skutočnosť, že sa o domácnosť riadne nestarala. Ponúkol jej rôzne formy náhradného ubytovania, všetky však odmietla. Situácia dospela do stavu, kedy sa žalovaná začala vyhrážať jeho matke, že celú jeho rodinu jej brat zabije. Uviedol, že brat žalovanej ho aj napadol v decembri 2016, kedy bol zaviesť maloletého syna k rodine žalovanej na vianočné prázdniny. Táto skutočnosť ako aj ďalšie útoky zo strany žalovanej a jej odmietanie riešiť svoju bytovú situáciu a tiež prispievať na bývanie v byte na U. T. B. O., ho viedli k tomu, aby jej zrušil trvalý pobyt v danom byte a predložil jej návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Skonštatoval, že vzhľadom k tomu, že žalovaná odmietla prispievať na úhradu nákladov súvisiacich s bývaním sa podľa jeho názoru bezdôvodne obohacovala na jeho úkor.

3. Súd prvej inštancie z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, považoval za preukázané, že z obsahu listu vlastníctva LV č. XXXX (l.č. 76) vyplýva vlastníctvo žalobcu k nehnuteľnosti 1/1 (kúpna zmluva V-XXXX/XXXX z 19.07.2011) - bytu č. X, nachádzajúceho sa na X. V. bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na parcele č. XXXX/XXX, XXXX/XX U. XXXX/XXX, zapísaného pre k.ú. P. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P189/2015-59 z 02.02.2016, právoplatným dňa 19.03.2016, vykonateľným dňa 19.03.2016. Po rozvedení manželstva medzi stranami sporu nedošlo k vyporiadaniu ich bezpodielového spoluvlastníctva, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvedení manželstva. Žalovaná si našla ubytovanie cestou zamestnávateľa od 1.8.2016 a odsťahovala sa z predmetného bytu 31.7.2016.

4. Podaním zo dňa 27.11.2017 vzal žalobca žalobu v časti 64,13 EUR s príslušenstvom späť a žiadal zaviazat' žalovanú k zaplateniu istiny 231,03 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 1.8.2016 do zaplatenia a k náhrade trov konania. K podaniu pripojil ročné vyúčtovanie nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2016, t.j. za obdobie od 1.1.2016 do 31.12.2016 (vznikol preplatok 332,22 EUR), list SPP zák. č. XXXXXXXXXXX s vyčísleným nedoplatkom za plyn 15,97 EUR, list ZSE zák. č. XXXXXXXXXXX s vyčísleným preplatkom 15,76 EUR a s ohľadom na doložené listinné dôkazy a na vyúčtovacie faktúry za služby upravil mesačné platby o vyúčtované preplatky a nedoplatky, preplatok v priemere mesačne na náklady spojené s užívaním bytu $332,22 : 12 = 27,69$ EUR, preplatok v priemere mesačne za elektrinu $15,76 : 12 = 1,31$ EUR, nedoplatok v priemere mesačne za plyn predstavuje sumu 1,33 EUR s tým, že pri zohľadnení vyúčtovaní predstavuje mesačný náklad za služby spojené s užívaním bytu:

Zálohové platby za byt 63,24 EUR - 27,69 EUR = 35,55 EUR

Zálohové platby za elektrinu 21,55 EUR - 1,31 EUR = 20,24 EUR

Zálohové platby za plyn 26 EUR + 1,33 EUR = 27,33 EUR

Spolu = 106,11 EUR

Dlžná suma za apríl, máj, jún, júl/2016 = 4 x 106,11 EUR = 212,22 EUR

Dlžná suma alikvotne za mesiac marec /2016 = 106,11 EUR: 31 = 18,81 EUR

Spolu dlžná suma na platbách za služby súvisiace s užívaním bytu = 231,03 EUR

Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd prvej inštancie konanie v časti 64,13 EUR podľa § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

5. Vec posúdil právne podľa ust. § 10 ods. 1, 6 zák. č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov, § 3 ods.1, § 451 ods.1,2, § 517 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka.

6. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že po čiastočnom späťvzati žaloby je uplatnený nárok žalobcu v uplatnenej výške 231,03 EUR dôvodný a v tejto časti žalobe vyhovel. Uviedol, že žalovaná sa s platením mesačných zálohových predpisov ocitla v omeškani (§ 517 Obč. zák.) a svoju povinnosť napriek výzve žalobcu si nespĺnila, a preto ju zaviazal k zaplateniu dlžnej sumy 231,03 EUR spolu s úrokom z omeškania 5% p.a. z dlžnej sumy od 1.8.2016 do zaplatenia z dôvodu, že predmetný byt užívala aj žalovaná, bez toho, aby uhrádzala akékoľvek náklady súvisiace s užívaním bytu. Na platby dokladované žalovanou neprihliadol, nakoľko nesúvisia s predmetom tohto konania (vykonané platby po rozvoде manželstva nesúvisia s predmetom bezpodielového spoluvlastníctva manželov, t.j. s nárokmi, ktoré by mali byť vyporiadané v samostatnom konaní o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

7. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1,2 CSP a žalobcovi, priznal nárok na náhradu trov konania ako plne úspešnej strane s tým, že o výške trov konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

8. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadla výroky I., III., IV., V., VI., a VII. rozsudku súdu prvej inštancie. Zotrvála na svojom návrhu na prerušenie konania, a to z dôvodu, že medzi stranami sporu nie je vyporiadané ich bezpodielové spoluvlastníctvo, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvoде manželstva. Nakoľko je byt, ktorého sa má žalobcom uplatnený nárok týkať, predmetom vyporiadania BSM, mala za to, že nie je možné v tejto dobe o uplatnenom nároku žalobcu konať a vo veci spravodlivo rozhodnúť a preto je nevyhnutné konanie prerušiť do právoplatného vyporiadania BSM sporových strán, mimosúdne, súdom, alebo uplynutím zákonom stanovenej doby. Z uvedeného dôvodu navrhovala a žiadala konanie prerušiť, čo naďalej považuje za legitímnu požiadavku. Uviedla, že náklady na bývanie nespočítali a nespočítajú len v platbách za dodávku bežných energií a preddavkov do FO, ale aj vo výdavkoch na udržiavanie domácnosti v čistote, v zabezpečovaní stravy a platenia napríklad úveru, pričom tieto náklady znášala v celom rozsahu ona. Uviedla, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie v tejto veci vôbec, resp. dostatočne neodôvodnil a s dôvodmi ňou uvedenými sa nevysporiadal. Považovala za nesprávne aj rozhodnutie o trovách konania, s ktorými nesúhlasila a okrem už uvedeného dôvodu bola toho názoru, že súd by mal v tejto situácii prihliadať na okolnosti hodné osobitného zreteľa a nárok na náhradu trov konania priznať v podstatne menšom pomere, resp. vôbec nepriznať. Podľa jej názoru žaloba bola podaná predčasne, ukvapene, keďže žalobca nepočkal na vyúčtovanie, resp. s týmto nepočítal a tak nemala byť zaviazaná k náhrade trov konania v zastavujúcej časti.

Uviedla, že celý spoločný život so žalobcom bola pod nátlakom nútená konať v rozpore so svojim presvedčením a napriek tomu, že hradila všetky náklady na vedenie domácnosti (strava, kozmetika, drogéria, potreby pre ich spoločného syna atď.), bola zo strany žalobcu, pod tlakom psychického teroru, doslova vyhodená na ulicu, a to po rokoch spoločného života a spolužitia. Rovnako považovala za nesprávne a nezákonné aj rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku V a len dávajúce legitímnosť nemorálnemu a dlhodobo terorizujúcejmu správaniu žalobcu. Namietala, že keď nedala žalobcovi alikvotnú čiastku na zálohové platby za byt, elektrinu a plyn v hotovosti neznamená, že neplatila ostatné jeho výdavky, nakoľko v tej dobe neprispieval na stravu pre seba, ani pre ich spoločného syna, tiež nekupoval a neplatil kozmetiku a drogériu, ktoré však používal. Z uvedeného dôvodu je viac ako pravdepodobné, že počas rozhodnej doby (žalobcom označenej doby) mu zaplatila podstatne viac peňazí, ako si on uplatňuje voči nej. Namietala, že žalobcom uvedené vyčíslenie nákladov za užívanie bytu v znení neskôr predložených nedoplatkov a úpravy žaloby nie je správne a výpočet je chybný. Uviedla, že súd prvej inštancie nemal povinnosť konať v jej neprítomnosti a vzhľadom k osobitosti prejednávanej veci, mal pojednávanie odročiť, teda rozhodnúť, že pojednávať v neprítomnosti žalovanej a jej zástupcu nebude a to aj s prihliadnutím na to, že neprítomnosť za daných okolností bola prvá a jediná a prejednávaná vec je minimálne osobitá. Podľa názoru žalovanej mal súd prvej inštancie s poukazom na jej podania a vyjadrenia, vykonať ďalšie dokazovanie, ktorým by rozpory vo vyjadreniach strán sporu odstránil a zároveň mal dostatočne preukázaný skutkový stav, ktorý by zaručil, že vo veci rozhodne spravodlivo a bez pochybností. Toto sa podľa jej názoru nestalo a súd prvej inštancie sa stotožnil s prednesom žalobcu, bez toho, aby sa dostatočne e kvalifikovane vysporiadal s jej tvrdeniami. Poukázala na Čl. 9 CSP: „Strany sporu majú právo sa oboznámiť s vyjadreniami, návrhmi a dôkazmi protistrany a môžu k nim vyjadriť svoje stanovisko...” s tým, že na pojednávaní, ktoré sa konalo v tejto

veci dňa 26.02.2018, bol do konania založený listinný dôkaz - zmluva o úvere (zrejme č. XXXXXXXXXXXX), čo vyplýva zo zápisnice z tohto pojednávania, ktorá listina - dôkaz jej nebol predložený na oboznámenia sa a predovšetkým na vyjadrenie. Namietala, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil skutkový stav a takto nedostatočne zistený stav zle vyhodnotil, a vzhľadom k rozporu v postupe sudu prvej inštancie v rozpore s čl. 9 CSP boli a sú porušené jej práva. Navrhla napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie, na opätovné prerokovanie a rozhodnutie, alebo zmeniť a žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

9. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že argumenty uvádzané v odvolaní sú v rozpore so skutkovým stavom veci a samotné odvolanie neobsahuje ani jeden z taxatívne vymedzených zákonných odvolacích dôvodov, čím nespĺňa náležitosti podľa § 363 CSP. Zotrvával na všetkých svojich vyjadreniach a doložených dôkazoch v konaní pred súdom prvej inštancie. Zdôraznil, že v konaní nebol daný žiadny dôvod na jeho prerušenie a návrh na prerušenie konania nie je možné podľa jeho názoru považovať za kvalifikovaný návrh, o ktorom by mal súd konať a rozhodovať. Nesúhlasil s tvrdením, že predmetný byt, za užívanie ktorého požaduje alikvotné platby, patrí do BSM. Poukázal na LV č.: XXXX, z ktorého vyplýva, že je výlučným vlastníkom uvedeného bytu a aj v prípade, ak by byt spadal do BSM, bola by žalovaná po rozvoze rovnako povinná uhradiť dlžné alikvotné čiastky za užívanie bytu. Uviedol, že nebol dôvod, aby sa súd prvej inštancie v posudzovanej veci vysporiadaval s nákladmi hradenými v súvislosti s udržiavaním domácnosti a poprel tvrdenie žalovanej, že tieto náklady hradila ona. K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie uskutočnil pojednávanie v jej neprítomnosti a v neprítomnosti jej právneho zástupcu, poukázal na to, že právny zástupca žalovanej, ktorý mal doručenie predvolania na pojednávanie riadne vykázané, sa na pojednávanie bez ospravedlnenia nedostavil. K úverovej zmluve č.: XXXXXXXXXXXX, ktorá bola dokladaná na pojednávaní dňa 26.02.2018, uviedol, že nebol dôvod, aby sa s týmto dôkazom žalovaná nejakou osobitne oboznamovala, alebo sa k nemu vyjadrovala, nakoľko túto zmluvu predkladal súdu len na preukázanie svojho tvrdenia, že nebol dlžníkom z tohto úveru a išlo o úver, ktorého jediným dlžníkom bola žalovaná a zároveň predkladal túto úverovú zmluvu na vyvrátenie tvrdenia žalovanej v jej vyjadrení zo dňa 30.12.2016, že išlo o spoločný úver. Skonštatoval, že to bola úverová zmluva žalovanej, ktorú sama podpisovala s Tatra bankou a.s., takže s jej obsahom bola náležite oboznámená. Zároveň poukázal na to, že táto úverová zmluva s predmetom sporu nesúvisí. Nesúhlasil s námietkou žalovanej, že výpočet alikvotnej časti náhrady nebol správny a poukázal na to, že počas celého konania k jeho výpočtu nevzniesla námietky a ani v odvolaní neuviedla, v čom je tento výpočet nesprávny. K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie nevykonal všetky nevyhnutné dôkazy, poukázal na sudcovskú koncentráciu civilného konania a to vrátane výsluchu účastníkov, ktorý sa nariaďuje len na návrh strán, pričom v sporových konaniach súd nemá povinnosť a ani možnosť vykonávať iné dôkazy, ako tie, ktoré strany navrhli s výnimkou § 185 ods. 2 a 3 CSP. Podľa názoru žalobcu v celom odvolaní nie je uvedený jediný odvolací dôvod vyžadovaný § 365 ods. 1 CSP. Ani jeden argument odvolania nemožno podradiť pod niektorý z taxatívne uvedených odvolacích dôvodov, a to najmä s poukazom na to, že ako hlavný dôvod svojho odvolania uvádza žalovaná nevypočutie strán sporu a svedka, ktorých výsluch nebol v konaní ani jednou zo strán sporu navrhovaný, ako aj nemožnosť oboznámiť sa s dôkazom - úverovou zmluvou, ktorej je však výlučnou účastníčkou a s jej obsahom musela byť dostatočne oboznámená pri jej podpise. Navrhoval odvolanie žalovanej odmietnuť v súlade s ustanovením § 386 písm. d) CSP a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

10. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (ust. § 379 a § 380 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania, a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je v časti, ktorou napadla výrok rozsudku, ktorým súd prvej inštancie zamietol návrh na prerušenie konania nedôvodné, v napadnutej vyhovujúcej časti vo výroku, ktorým ju súd prvej inštancie zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 231,03 EUR s 5 % úrokom z omeškania p.a. zo sumy 231,03 EUR od 1.8.2016 do zaplatenia je čiastočne dôvodné a v napadnutých častiach III a VI v spojení s časťami IV a VII týkajúcich sa nároku na náhradu trov konania je dôvodné. Podľa ust. § 219 ods. 3 CSP verejne vyhlásil rozsudok, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania, v časti nároku žalobcu o zaplatenie 231,03 EUR s príslušenstvom rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 195,45 eur s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 195,45 eur od 1.8.2016 do zaplatenia a v časti napadnutých výrokov týkajúcich sa trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

K námietke žalovanej, že súd prvej inštancie na jej návrh neprerušil konanie, prerušenie ktorého navrhla z dôvodu, že medzi stranami sporu nie je vyporiadané ich bezpodielové spoluvlastníctvo, ktoré zaniklo právoplatnosťou rozsudku o rozvoде manželstva, sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že v posudzovanej veci nebol daný dôvod na prerušenie konania. Súhlasne so súdom prvej inštancie udáva, že predmetom sporu sú náklady súvisiace s užívaním bytu za obdobie po rozvoде manželstva, do dňa, kedy sa žalovaná odsťahovala, obdobie od 20.3.2016 - 31.7.2016, ktoré s vyporiadaním BSM nesúvisia. Zároveň odvolací súd udáva, že prerušenie konania je fakultatívnym riešením, ak nevzhľadne možnosť pokračovania v konaní. Hodnotiacia úvaha v tomto smere je obmedzená len univerzálnou danosťou takejto možnosti, bez vymedzenia konkrétnych kritérií, ktoré by mal súd pri svojom rozhodovaní zohľadňovať. V tomto smere poukazuje na ustálenú judikatúru NS SR, v zmysle ktorej je potrebné v konaní postupovať tak, aby sa vec účastníka prejedнала verejne bez zbytočných prieťahov. Pri posudzovaní návrhu na prerušenie konania je rozhodujúcim hľadiskom zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania bude predstavovať skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo.

12. Podľa ust. § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

13. Podľa ust. § 10 ods. 1 zák.č.182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov, vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome sú povinní v súlade so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy poukazovať preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv, a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. Výšku preddavku do fondu prevádzky, údržby a opráv určia vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome spravidla vždy na jeden rok vopred tak, aby sa pokryli predpokladané náklady na prevádzku, údržbu a opravy spoločných častí domu, spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príhľehého pozemku, ako aj výdavky na obnovu, modernizáciu a rekonštrukciu domu. Vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome vykonávajú úhrady do fondu prevádzky, údržby a opráv podľa veľkosti spoluvlastníckeho podielu; ak je súčasťou bytu balkón, lodžia alebo terasa, pre účely tvorby fondu prevádzky, údržby a opráv domu sa zarátava do veľkosti spoluvlastníckeho podielu 25% z podlahovej plochy balkóna, lodžie alebo terasy. Pri určení preddavkov do fondu prevádzky, údržby a opráv sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní zohľadniť mieru využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi nebytových priestorov a garáží v dome.

14. Podľa ust. § 10 ods. 6 zák. č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov, úhrady za plnenia sú vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome povinní mesačne vopred uhrádzať na účet domu v banke. Pri rozúčtovaní úhrad za plnenia sa zohľadňuje miera využívania spoločných častí domu a spoločných zariadení domu vlastníckymi bytov alebo nebytových priestorov v dome. Okrem služieb a prác, ktoré vlastník bytu a nebytového priestoru v dome uhrádza priamo dodávateľovi, sa za plnenie spojené s užívaním bytu alebo nebytového priestoru považuje najmä osvetlenie spoločných častí domu, odvoz odpadov, čistenie žump, užívanie výťahov, upratovanie, dodávka tepla a teplej vody, dodávka vody od vodárenských spoločností a odvádzanie odpadových vôd.

15. Podľa ust. § 451 ods. 1 Obč. zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

16. Podľa ust. § 451 ods. 2 Obč. zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Podľa ust. § 454 Obč. zákonníka bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám.

18. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti. Jeho podstatou je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, vydať toto obohatenie tomu, na úkor koho bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Bezdôvodné

obohatenie vzniká na základe objektívnej skutočnosti, a to získaním bezdôvodného obohatenia na úkor niekoho iného, a preto na vznik tohto záväzkového právneho vzťahu sa nevyžaduje existencia zavinenia, ani existencia protiprávneho úkonu. Základným predpokladom vzniku bezdôvodného obohatenia je vznik objektívne merateľného majetkového prospechu u obohateného, pričom k zväčšeniu jeho majetku došlo v rozpore s právom uznanými dôvodmi. Oprávneným subjektom je ten, na úkor koho bolo bezdôvodné obohatenie získané, a ak ho nemožno zistiť, musí sa vydať štátu. Povinným subjektom je ten, kto bezdôvodne obohatenie získal. Všeobecná skutková podstata bezdôvodného obohatenia je zakotvená v ust. § 451 ods. 1 OZ a konkrétne skutkové podstaty zákon uvádza v § 451 ods. 2 a § 454 OZ. Medzi tieto patrí: plnenie bez právneho dôvodu, pričom nerozhoduje, či strany o neexistencii právneho dôvodu na plnenie vedeli alebo nie, plnenie z neplatného právneho úkonu, plnenie z právneho dôvodu, ktorý odpadol, majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov a bezdôvodné plnenie za iného, kde ten, kto mal povinnosť plniť neplnil a ten kto plnil, túto povinnosť v skutočnosti nemal.

19. V preskúmvanej veci bolo listom vlastníctva jednoznačne preukázané, že žalobca je vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. X, na X. V.. bytového domu súp. č. XXXX stojaceho na parc. č. XXXX/XXX, XXXX/XXX U. XXXX/XXX, zapísaného na LV č. XXXX pre katastrálne územie - P.Ú. (LV č. XXXX). Ako vlastníak bytu v súlade so zmluvou o výkone správy a ust. § 10 cit. zák. č. 182/1993 Z.z. v znení neskorších predpisov je povinný platiť mesačne vopred vo forme zálohových platieb preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv ako aj vopred mesačne uhrádzať na účet domu v banke úhrady za plnenia spojené s užívaním bytu, uhrádzať prípadné nedoplatky, ktoré môžu vzniknúť z každoročného vyúčtovania. Nesporná v konaní bola aj skutočnosť, že žalobca a žalovaná boli manželmi, ich manželstvo bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č.k. 13P/189/2015 - 59 z 2.2.2016, právoplatným a vykonateľným 19.3.2016. Po rozvedení manželstva žalovaná bývala v byte žalobcu od 20.3.2016 do 31.7.2016. Náklady - preddavkové platby za služby súvisiace s užívaním bytu hradil žalobca.

20. Z predložených listinných dôkazov bolo v konaní preukázané, že žalobca po zohľadnení vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu vypracovaným správcom bytového domu, ročného zúčtovania platieb za dodávku a distribúciu elektriny, vyúčtovacej faktúry za dodávku plynu a platieb za internet a TV uhradil skutočné mesačné náklady v sume 106,11 EUR, z ktorých si voči žalovanej uplatnil 1 čo za predmetné obdobie od 20.3.2016 - 31.7.2016 predstavuje sumu 231,03 Eur.

21. Základným právnym predpisom, z ktorého sa odvíjajú práva a povinnosti vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytových domoch a spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov, založených v bytových domoch na zabezpečenie správy spoločných častí domu a spoločných zariadení domu, spoločných nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku vrátane ich údržby a obnovy, je zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov. Vzťah medzi vlastníkmi bytov a správcom je založený, tak ako väčšina občianskoprávných vzťahov, na inštitucionálnej základni dvojstranného právneho úkonu -- zmluvy o výkone správy. Ide o osobitný zmluvný typ, neupravený Občianskym zákonníkom, ale špeciálnym právnym predpisom -- zákonom o vlastníctve bytov.

22. Z hľadiska skutkového stavu považoval odvolací súd za nesporné vlastníctvo žalobcu k predmetnému bytu, obdobie počas ktorého sporové strany obývali predmetný byt už ako rozvedení manželia a žalobcom vykonané úhrady nákladov spojených s užívaním bytu. K námietke žalovanej spočívajúcej v tom, že neuhrádzala žalovanému alikvotnú čiastku na zálohové platby za byt, elektrinu a plyn v hotovosti neznamena, že neplatila jeho ostatné výdavky súvisiace s udržiavaním domácnosti, odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie udáva, že tieto žalovanou udávané výdavky s predmetom konania nesúvisia a ani neboli v konaní preukázané. Ako už bolo uvedené, žalovaná užívala byt aj po právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva od 20.3.2016 do 31.07.2016 a počas tejto doby neprispievala na úhradu nákladov súvisiacich s užívaním bytu, čím sa bezdôvodne obohacovala, nakoľko žalobca tieto platby uhrádzal sám. Mesačné úhrady pozostávali zo zálohových platieb za byt, zálohových platieb za elektrinu, zálohových platieb za plyn a platieb za internet a TV. K námietke žalovanej, že vyčíslenie nákladov za užívanie bytu po zohľadnení neskôr predložených nedoplatkov a úpravy žaloby nie je správny a výpočet je chybný odvolací súd udáva, že táto námietka je čiastočne dôvodná. K finančným povinnostiam vlastníka bytu a nebytového priestoru je možné zaradiť v zmysle ustanovenia § 10 ods. 1 a 6 zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov povinnosť vlastníka bytu a nebytového priestoru v dome uhrádzať úhrady za plnenia a preddavky mesačne vopred do fondu prevádzky, údržby a opráv. Preddavky do fondu prevádzky, údržby a opráv sa poukazujú v súlade

so zmluvou o spoločenstve alebo so zmluvou o výkone správy mesačne vopred a to od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vklade vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V nadväznosti na uvedené odvolací súd udáva, že žalovaná nie je vlastníčkou predmetného bytu, a preto jej nevznikla povinnosť prispievať aj na platby, ktoré sú výlučne viazané k vlastníctvu bytu a ako sú platby do fondu údržby a opráv, odmena zástupcom vlastníkov odmena za správu, odpočty a spracovanie meračov, poistenie objektu, bankové poplatky, havarijná služba, povinné ročné prehliadky. Odvolací súd udáva, že súd prvej inštancie nesprávne postupoval, keď tieto položky z nákladov spojených s užívaním bytu neodpočítal, nakoľko zaväzujú len vlastníka bytu - žalobcu. Vychádzajúc z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2016 vypracovaným správcom, ktoré v konaní spochybnené nebolo, bola žalovaná povinná podieľať sa na nasledovných skutočných platbách spojených s užívaním bytu: studená voda -62,14 EUR, odvoz a likvidácia odpadu -48,96 EUR, výťahy 39,10 EUR, upratovanie - 47,9 EUR, osvetlenie spoločných priestorov 26,30 EUR, deratizácia 0,65 EUR, zimná služba 5,22 EUR čo spolu predstavuje 230,03 EUR /12=19,19 EUR mesačne.

23. Vychádzajúc z vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2016 v nadväznosti na položky, na ktorých sa mala podieľať aj žalovaná, z ročného zúčtovania platieb za dodávku a distribúciu elektriny s preplatkom 15,76 EUR, z vyúčtovacej faktúry za plyn s nedoplatkom vo výške 15,97 EUR, preplatok mesačne za elektrinu predstavuje $15,76 : 12 = 1,31$ EUR, a nedoplatok v priemere mesačne za plyn 1,33 EUR. Mesačné náklady za služby súvisiace s užívaním bytu vyčíslil odvolací súd nasledovne: Zálohové platby za byt - 19,19 EUR, Zálohové platby za elektrinu $21,55 - 1,31 = 20,24$ EUR, Zálohové platby za plyn $26 + 1,33 = 27,33$ EUR, Mesačná platba za internet a TV 22,99 EUR, Spolu = 89,75 Eur, Dĺžná suma za mesiace apríl, máj, jún, júl 2016 = $4 \times 89,75 = 359 : 2 = 179,50$ EUR, alikvotná časť za mesiac marec 2016 $89,75 : 31 = 2,89 \times 11 = 31,79 : 2 = 15,95$ EUR. Za obdobie od 20.03.2016 do 31.07.2016 dĺžná suma predstavuje $(179,50 + 15,95) 195,45$ EUR.

24. Preskúmaním súdneho spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal vo veci z hľadiska nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej sumy dostatočné dokazovanie a na jeho základe ustálil správny skutkový stav, ktorým je odvolací súd, v zmysle ust. § 383 C.s.p. viazaný. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie rozhodol odvolací súd bez nariadenia odvolacieho pojednávania, nakoľko dokazovanie nebolo potrebné opakovať alebo doplniť. Súdom prvej inštancie vykonaný dôkaz na č.l. 141-147 však vyhodnotil inak na základe čoho rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. §388 CSP zmenil tak, že žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 195,45 EUR s 5 % úroku z omeškania zo sumy 195,45 EUR od 1.8.2016 do zaplatenia všetko do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol.

25. K odvolacej argumentácii žalovanej v súvislosti s ust. § 180 CSP, že vzhľadom na jej neprítomnosť a jej právneho zástupcu mal pojednávanie odročiť, odvolací súd udáva, že z obsahu spisu je nesporné, že jej právny zástupca mal doručenie predvolania riadne vykázané, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil a preto súd prvej inštancie vzhľadom na ust. 183 CSP pojednávanie neodročil a vec prejednal. Odvolací súd zároveň dáva do pozornosti, že pojednávanie, ktoré bolo nariadené na termín 27.11.2016, bolo na žiadosť právneho zástupcu žalovanej odročené, teda nešlo o prvú neúčast' na nariadenom pojednávaní. K námietke, že súd prvej inštancie nevykonal všetky navrhované dôkazy, odvolací súd udáva, že je na rozhodnutí súdu, ktoré dôkazy vykoná a súd prvej inštancie v posudzovanej veci vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti žaloby na zaplatenie žalovanej istiny

26. Podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

27. Podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p., ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

28. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

30. Podľa ust. § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

31. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. Z citovaných ustanovení vyplýva, že o nároku na náhradu trov konania rozhoduje súd spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, a že strane prizná náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku rozhodnutia, ktorým sa o veci rozhodlo. U žalobcu ide o plný úspech vo veci vtedy, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, t.j. ak sa jeho žalobe vyhovel v plnom rozsahu, u žalovanej ide o plný úspech vtedy, ak bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá. Ak žiadna strana nemá vo veci plný úspech, potom má každá zo strán úspech čiastočný. Vo všeobecnosti platí, že ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania. Zmyslom využitia zásady zavinenia je zase sankčná náhrada trov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri čiastočnom zastavení konania v dôsledku späťvzatia je pre vyriešenie otázky náhrady trov konania rozhodujúce zistenie, ktorá zo strán procesne zavinila čiastočné zastavenie konania. V rámci rozhodovania o trovách celého konania je potom súd povinný vyhodnotiť zastavenie konania v časti späťvzatia žaloby ako úspech tej sporovej strany, ktorá takéto zastavenie konania procesne nezavinila.

33. V súvislosti s rozhodovaním o nároku na náhradu trov konania, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie napadnutých častiach o nároku žalobcu a o jeho nároku na náhradu trov konania a závislých výrokoch podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil, nakoľko súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom spočívajúcim v nedostatočnom odôvodnení tejto časti svojho rozhodnutia znemožnil stranám sporu ich právo na realizáciu svojho procesného práva na náležité bránenie sa proti vysloveným právnym argumentom súdu v rámci konania odvolacieho v takej miere, že bolo porušené ich právo na spravodlivý súdny proces, keď vzhľadom na dvojinstančnosť súdneho konania nie je účelné, aby vytknuté nedostatky naprával súd odvolací.

34. Podľa ust. § 391 ods. 1 CSP odvolací súd vrátil vec v zrušenom rozsahu súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania. Jeho úlohou bude o nároku na náhradu trov konania opätovne rozhodnúť spôsobom zodpovedajúcim spravodlivému usporiadaniu vecí so zreteľom na základné princípy aktuálne platného procesného kódexu. a svoje rozhodnutie náležite podľa ust. § 220 ods. 2 CSP aj pokiaľ ide o rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania odôvodniť za účelom jeho preskúmateľnosti stranami sporu a prípadne aj odvolacím súdom (§ 391 ods. 3 CSP).

35. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí, ktorým konanie skončí (§ 396 ods. 3 CSP).

36. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP rozhodne o výške náhrady trov konania súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby

uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).